

1. Pt 2,1-4; Salvátor 7.4.2024

Odhodte tedy všechnu špatnost, každou lest, přetvářku, závist, jakékoliv pomlouvání a jako novorozené děti mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku, abyste jím rostli ke spasení; vždyť jste ,okusili, že Pán je dobrý! Přicházejte tedy k němu, kameni živému, jenž od lidí byl zavržen, ale před Bohem je ,vyvolený a vzácný‘.

Quasimodogeniti, říká se tradičně této neděli, a není to podle románu o zvoníkovi od Matky Boží, ale podle latinského překladu slov z 1. listu Petrova: *jako novorozená nemluvnátka... mějte touhu jen po nefalšovaném mléku.* Ale tuhle neděli, první po velikonocích, bychom vlastně měli začít ještě od jiného verše: *vždyť jste okusili, že Pán je dobrý!* A smět okusit dobrotu toho, jemuž v církvi říkáme Pán, to je jedinečný dar.

Co je to za dobrotu? Nejlíp ji vyjadřuje poselství o tom, že náš Bůh nepřestal usilovat, aby svět byl dobrým místem pro život a aby ho obývala stvoření jeho dobrotou inspirovaná, syčená, obdarovávaná, a proměňovaná. Moc této dobroty a ujištění, že je tu i pro nás, to podle biblických svědků potkáváme v docela konkrétních příbězích, shodou okolností velikonočních: v příběhu záchrany, darovaného vysvobození z otroctví a otevřené cesty s cílem v zemi *dobré*, mlékem a medem oplývající – a v příběhu Ježíše, toho zavrženého a přec vítězného Beránka Božího.

Jeho vzkříšení je znamení, že ta dobrotu záchrany, vysvobození a proměny života může a bude mít v našem životě i světě místo rozhodující. A velikonoce nám silou svých vzájemně propojených příběhů, písní, symbolů dávají právě tu zvláštní moc dobrotu dávají zakoušet. Jako by nás v ní chtěly přímo „vykoupat“ a ujistit: odsud se můžete nechat obdarovat, inspirovat, sytit podivuhodnou mocí, jež proráží okovy každé beznaděje. A podobně nás v tom chce vykoupit křest.

Proto nás 1. neděli po velikonocích apoštol oslovuje, *milí quasimodogeniti*, „milá nemluvnátka“, vykoupaná v té velikonoční koupeli.

Novorozenci, potřebují jak známo pravidelnou a **vydatnou stravu**, aby se mohli všestranně rozvíjet. A jakožto *quasimodogeniti* nás k tomu apoštol povzbuzuje: mějte touhu po mléku bez faleš, mléku duchovním, dosl. logickém.

Tedy, upněte se, tak jak to umějí jen novorozenci, na tu správnou nenáhrazkovou stravu.

Mléko tu jako podobenství neužívá apoštol náhodou. V antických dobách vládlo totiž přesvědčení, že budoucí kvality novorozence záleží na tom, jaká kojná kojence odkojí, protože mu s mateřským mlékem nepředává jen příslušnou dávku bílkovin, ale rovnou také charakter, IQ, nadání a další důležité vlastnosti. A nás nemá kojit vlčice, jako zakladatele římského imperia. Mlékem, které perspektivně rozvine náš charakter i spiritualitu, je podle apoštolů i proroků právě onen velikonoční příběh. Vždyť už ten první, exodus, ujišťuje: vysvobození, spasení, jsme k

cestě do země dobré a prostorné, mlékem a medem oplývající.

Co tedy nasávat po velikonocích i po křtu? Čeho se držet? Směru, kterým ukazují příběhy spásy, cesty od otroctví ke svobodě, od sobectví k milosrdenství, od úzkoprsosti k velkorysosti, od lži a přetvářky, k pravdivosti života i vztahů. Přičemž apoštol hned připomene, že to není záležitost pouhých dojmů, pocitů, lajkování, ale také a především rozvažování, promýšlení příběhů vysvobozeného lidu Božího. Promýšlení, kudy nás vede jejich směr, a jak to jejich směřování následovat. Proto má ta novorozenecká strava jeden velice ne-novorozenecký přívlastek, to mléko charakterizuje jako *logické*. Víra, inspirovaná a obnovovaná velikonočním evangeliem nevypíná mozek. Právě naopak, dává naše myšlení do služeb hledání a porozumění. Porozumění, které se rozhlíží po životě a hledá, nejlépe v rozhovoru s ostatními (apoštol nás oslovuje jako pospolitost!), kudy se dát a čemu se vyhnout, k čemu v tom exodu vysvobozených cílit, kde tu kristovskou lásku projevít.

Pokud se nám tedy při zmíncech o novorozenatech vybaví obrázky miminek a batolat, které jsou krmeny náhražkovou ústavní stravou, nebo rovnou hladovějí, strádají ve válečných podmínkách, nemusíme ty myšlenky hned zahánět. Soucit, empatie – a přemýšlení!, jak dětem v takovém strádání ulevit, jsou logickým pokračováním toho, co jsme o velikonocích jako ztělesnění Boží empatie sami směli přijímat.

Nicméně, k onomu povelikonočnímu rozvažování nad tím, co nasávat, patří i rozpoznání, **co opustit, čeho zanechat**. Apoštol, který tu málem v každé větě užívá jiné metafory, to vyjadřuje obrazem, který už není pro dětičky, ale pro dospělé: Svlečte ze sebe, tedy shodte (jak šaty plné špíny a smradu) ze sebe špatnost, vybízí. Přičemž tu špatnost charakterizuje výhradně výrazy, které souvisejí s polopravdami, lží, přetvářkou, lstivostí, což neznamena nic jiného než protřelé křiváctví.

Tahle lstivost, pokrytectví a závist, přitom není nic tam venku, před či za kostelem, mimo Boží lid. Ta se s námi táhne od praotce Jákoba, proslulého tím, jak se maskoval jakožto brácha Ezau, aby lstivě získal požehnání. A tahle přetvářka, hranost postojů, neupřímnost slov, hlavně těch zbožných, která posléze nabyde podoby očerňování druhých, to je něco, co se na náboženství lepí s neobyčejnou vynalézavostí a vytrvalostí. Jenže tahle faleš, polopravdy a lstivost posléze zfalšuje a devaluje i ty nejvzácnější pojmy, postoje či hodnoty (však taky někdejší rudí provozovatelé propagandy dokázali takhle zošklivit slovo solidarita a dnešní nahnědlí producenti fake news zas dokázali vytunelovat pojmy jako vlastenectví nebo mír).

My jsme ovšem zváni rozvážit, že cílem našeho směřování je svoboda, která není a nikdy nebude prostorem pro manipulace, faleš a lstivost. (Však taky lstivý praotec Jákob musel ze zaslíbené země emigrovat, a během své dlouhé migrace se učil, že o Boží věc nelze zápasit jinak než

férově, byť u toho člověk schytává jednu ránu za druhou). A máme-li obavy tenhle šat odhodit, velikonoce dávají odvahu, proč se toho nebát. Vždyť připomínají, že můžeme růst z naslouchání a následování příběhu služebníka, v jehož ústech nebylo Isti: Lidé ho zavrhnuli. Pomocí procesu založeného na pomluvách, křivých svědectvích, onom vrcholu Istivosti, ho násilím umlčeli. Ale nebeský Otec ukázal, že on je ten pravdivý, opravdový služebník jeho věci, když ho vyvedl z jámy zavržení, z onoho smetiště náboženských dějin, kam ho chtěli odklidit mocní.

Díky tomu jste okusili, že Pán je dobrý, cituje apoštol z žalmu – a když si ten verš nalistujeme, zjistíme, že pokračuje ujištěním přímo nebeským: *Blahoslavený člověk, který takto doufá v něho!*

O tom nás dnes chtějí ujistit rovnou dvě svátosti, křest i VP. A tak se neostýchejme nechat se tímto mlékem Boží velikonoční dobroty nakrmit. Amen

1. Pt 2,1-5 Salv 7.4.24

Píseň: 540,1+5 Veleben

In: Dobrořečítí budu Hospodinu v každém čase, vždycky chvála jeho v ústech mých. Mnohé zlo doléhá na spravedlivého, ale Hospodin ze všeho jej vyprošťuje. Okuste - a vizte, jak dobrý jest Hospodin. Blahoslavený člověk, který v něm našel útočiště. AMEN (Ž 34,1.20.9)

Píseň 560 (Vítězi k počtě)

Modlitba Stavíme se teď před tebe jako tvé vděčné děti, Pane. Děkujeme za tvé dobré dary. Za příležitost spočinout, načerpat, zorientovat se, kudy dál. Před tvou tvář můžeme uslyšet, co je pro nás a náš život opravdu důležité. Posilují nás a povzbuzují tvoje příběhy a písničky tvých svědků, ty velikonoční především. Nemusíme se před tebe stavět jako nějaký dokonalí svatoušci. Víš, kolikrát naše srdce naplňuje závist, pocit ublíženosti, kolikrát jsme druhé neprávem očernili. Děkujeme, že nás nevyháníš, a prosíme, proměň naše srdce i celý náš život. Smiluj se nad námi. Amen.

1. čtení Ex 3,1-8

Píseň 533 (zpívá Seriózní těleso)

kázání

Píseň 222 (Radujte se v Pánu vždy)

Křest

modlitba: Jean Racine Chvalozpěv

1. Jedinou naší nadějí je slovo Hospodinovo, / jím nastane nekonečný den po vsí zemi i na nebesích; / po celou, klidnou noc se modlíme do ticha, / shlédni na nás, božský Spasiteli!
2. Sežehni nás svou mocnou milostí, / nechť tvůj hlas odvane všechno zlé; / Probuď ze sna bojácnou duši, / která zapomíná na tvé zákony!

3. Kriste, buď milostiv svému věrnému lidu, / který se zde shromáždil k chvále a velebí tě. / Přijmi písně, které přináší ke tvé věčné slávě, / a dej, ať tvé dary vrchovatě naplní!

křest

Slovo na cestu: Ko 2,6

Píseň po křtu - Cantique de Jean Racine

CONFITEOR

Pokořme se před svatým Bem a v tichosti srdcí vyznávejme
Před tvou tvář, Pane, vyznáváme: Nejsme vděční příjemci darů tvé dobroty. Místo co bychom ztělesňovali cestu tvého milosrdenství, spravedlnosti, pravdy, přizpůsobujeme se duchu doby. Svým přístupem dary tvého vysvobození a naděje znevěhodňujeme, a sami se připravujeme o svobodu a radost tvých dětí. Před tebou, Bože, vyznáváme svůj hřích. *SaB, vyznejme to vy i já hlasitým: VYZNÁVÁME "..."*
Ty jsi přesto nablízku svou vysvobozující mocí, která otevírá

možnost vskutku lidského života. Vyznáváme a věříme: Toto dílo záchrany dosvědčuje jasně příběh Izraele a nás zasáhlo v příběhu zachránce - Ježíše: On vzal břímě naší bezvýhodnosti na sebe a svým vzkříšením otevřel cestu vysvobození i pro nás. *Vyznejme svou důvěru, vy i já - hlasitým VĚŘÍME "..."*
Protože se k nám náš Bůh obrací s tváří plnou slitování a odpuštění, můžeme se i my odvrátit od lže, křivd, nepřátelství - a obrátit se k svým bližním s nabídkou žít s nimi v nových, svobodných vztazích. *Přiznejme se k tomu hlasitě - PRO LÁSKU KRISTOVU ODPOUŠTÍME "..."*

Poslyšte slovo milosti Nyní toto praví Hospodin, tvůj stvořitel, Jáko, tvůrce tvůj, Izraeli. NEBOJ SE, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj. (Iz 43,1)

Pozdravení pokoje:

Ustanovení (podle Mt)

Náš Pane, připomínáme si vysvobození a záchranu našeho spasitele JKa, jak ji zpečetil svou smrtí na kříži i vítězným vzkříšením. Slavíme jeho večeri, jak nám přikázal. Sešli podle svého zaslíbení svého Duchu, aby posvětil nás i dary chleba a vína, které před tebe předkládáme. Chléb, který lámeme, nechť je společenstvím těla Kristova a kalich dobrořečení, kterému žehnáme, nechť je společenstvím krve z lásky prolité - abychom přijímající byli ve víře účastní jeho těla a krve se všemi jeho dobrodiními. OTČE NAŠ...

POZVÁNÍ, Iz 55

„Vzhůru! Všichni, kdo žízníte, pojdte k vodám, i ten, kdo peníze nemá. Pojdte, kupujte a jezte, pojdte a kupujte bez peněz a bez placení víno a mléko! Nakloňte ucho a pojdte ke mně, slyšte a budete živi!

A tak již pojdte a přistupte. Zváni jsou bez rozdílu vyznání všichni, kdo věří, že chléb a kalich stolu Kristova jsou dary jeho spasitelné dobroty.

Vysluhování: *Před tebou temno ztrácí 448 a capella*

PROPOUŠTĚNÍ:

Blahoslavení, kteří hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni nasyceni budou. Blahoslavení milosrdní, neboť oni milosrdenství dojdou. *Jděte v pokoji*

MODLITBA

Chválíme tě Pane za hostinu tvého království. Kdyžs nás posílil na cestě následování, drž nás na ní svým Duchem, otevřej naše oči pro nouzi bližních, otevřej ústa ke svědectví evangelia, otevřej srdce pro milování bližních podle tvého příkazu i příkladu. Takto ved' a provázej tento sbor i svou církev - dokud ty sám nepřiđeš. Amen.

PÍSEŇ 384,1-2

Ohlášení

Přímlyvy

Jako ti, kdo jsou zváni přijímat dary spásy také prosíme:
- za děti, které trpí, zůstávají bez lásky a péče. Za děti na místech, kde se bombarduje. Za oběti válečného násilí.
- za hladové a ty, kdo nemají sílu ani prostředky k životu.
- za ty, kdo žijí v dostatku, sami sytí své potřeby, a přitom otupěli a přestali se ptát, komu za svůj dostatek děkovat
- ujímej se všech, kterým v radostném a vděčném pohledu na život uprostřed tvého stvoření brání samospravedlivost, nápor zlých okolností a náhod, neblahé zkušenosti s lidmi.
Ať i díky tvé církvi přestává být tvůj svět místem pláče, utrpení a beznaděje, a stává se místem oplývajícím mlékem a medem tvé svobody a lidskosti.

Vyslyš i naše prosby, které předkládáme v tiché modlitbě "..."
Pane smiluj se, ... Amen

Poslání Ga 5,13-15

Požehnání

Bůh naděje nechť vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, aby se rozhojnila vaše naděje mocí DS. Amen

Píseň 755